

Núm. de Protocol: 2000069/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000016/2018

AUTE 48-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. I.R.J.
Representant: ÍDEM
Advocat: Sra. S. E. A.

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sra. I. M. D. O. M.
Advocat: Sra. C.R.M

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou d'octubre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **2000069/2016**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 64-2018, de 20 de juliol de 2018, va desestimar el recurs d'apel·lació formulat contra la sentència del Tribunal de Batlles de data 10 de gener de 2018, que, al seu torn, havia

desestimat la demanda promoguda per l'agent contra les resolucions del M.I. Govern per mitjà de les quals se li havia imposat una sanció disciplinària, com a responsable d'una falta greu de l'article 98.f) de la Llei qualificada del Cos de Policia.

2.- La representació de la part agent ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència esmentada d'aquesta Sala, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció, que garanteix l'article 10 del text constitucional, en la seva vessant del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret. A més, invoca també la vulneració del dret a la llibertat d'expressió.

3.- La representació del M.I. Govern s'ha oposat a les pretensions de l'agent, en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució i que les argumentacions que s'articulen en l'incident no fan més que reproduir les que ja van ser objecte d'examen en la sentència impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent no fa sinó replantejar les qüestions que ja van ser resoltes en la sentència impugnada, relatives a la tramitació de l'expedient disciplinari. Ara bé, que la recurrent estigui disconforme amb el contingut de la sentència no suposa, evidentment, que s'hagi vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció, ja que el text constitucional no garanteix que s'obtingui un pronunciament favorable a les respectives pretensions de les parts, sinó que aquestes siguin examinades i resoltes conforme a dret, en sentit estimatori o desestimatori.

Convé insistir en el fet de què l'article 18 bis, apartat 3r., de la Llei transitòria de procediments judicials només contempla l'incident de nul·litat d'actuacions per als supòsits en què la persona afectada per la

vulneració del dret fonamental a la jurisdicció “*no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment*”. En conseqüència, resulta clara la improcedència d'aquest incident, atès que la interessada es limita a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que va posar terme al procés, sense més justificació que la de considerar que la desestimació de les seves pretensions equival a una vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, cosa que no es pot compartir, quan aquella ja va donar resposta al conjunt dels arguments adduïts pel recurrent.

En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que la sentència realitza un detingut examen sobre la necessitat de suspendre la tramitació de l'expedient disciplinari, en base a l'article 111 de la Llei qualificada del Cos de Policia, que té per finalitat evitar que es produeixin discordances en l'apreciació dels fets provats entre els àmbits penal i administratiu, sense que l'aplicació d'aquest precepte es limiti als supòsits en que s'imputa a l'interessat la falta consistent en la comissió d'una conducta constitutiva de delictes.

En darrer terme, s'ha de constatar que els altres drets que invoca l'agent no poden ser objecte d'aquest incident de nul·litat, que es limita a l'examen de les hipotètiques vulneracions del dret a la jurisdicció, com estableix clarament l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament l'incident de nul·litat que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

Únic.- Desestimar l'incident de nul·litat que planteja la Sra. I.R.J. contra la sentència núm. 64-2018, dictada per aquesta Sala el 20 de juliol de 2018. Sense costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, del qual procedien, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.